

[Christmas Møller.]

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at jeg synes, det kunde være Interesse, om det ærede Medlem vilde fortælle os, hvad han tænkte paa, da han spurgte, hvad man, hvis dette Lovforslag blev ført ud i Livet, vilde gøre med Hensyn til at lægge Tryk paa Kommunerne. Med de Erfaringer, man har med Hensyn til det ærede Medlems Partis Metoder, tror jeg, det vilde være ganske heldigt, om det ærede Medlem forklarede sig lidt nærmere.

Den højtærede Socialminister sagde, at man ikke maatte sammenblande den almindelige Arbejdsløshedslovgivning og Kriselovgivningen. Deri har Ministeren naturligvis Ret. Men Ministeren bør heller ikke glemme, at den Betænkning, som vi, om jeg saa maa sige, alle har været med til at gennemføre, blev gennemført paa et Tidspunkt, da Krisen var nogenlunde den samme som i Dag.

Den højtærede Minister talte saa om, hvad vi i de minderige Dage i Juni Maaned havde drøftet ved sene Møder om Ministerens Stilling med Hensyn til at komme med nye Forslag. Jeg tror, det er rigtigt, at vi ikke kommer for dybt ind paa sligt, men holder os til de Betænkninger og officielle Dokumenter, der fremlægges.

Den højtærede Minister sagde videre, at hvis vi havde gennemført Socialreformen, vilde hele denne stykkevise Lovgivning være overflødig. Ministeren kan naturligvis have Ret heri i den Forstand, at naar der i Socialreformens første Paragraf staar:

„*Det offentlige* er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskafe sig og sine det fornødne til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde...“

naar der i Socialreformen staar en saadan almindelig Bestemmelse, saa kunde denne Reformers Gennemførelse betyde, at man ikke behøvede en Undtagelsesbestemmelse. Men saa maa den højtærede Socialminister jo ogsaa opgive den Tanke, at Socialreformen økonomisk skulde være, om jeg saa maa sige, saa nogenlunde i Overensstemmelse med de Udgifter, vi har i Øjeblikket. Begge Dele kan ikke være rigtige: at Socialreformen nu hviler saa nogenlunde indenfor den økonomiske Ramme, indenfor hvilken Ministeren har fremlagt den for os, og samtidig at Socialreformen, gennemført ogsaa i en Krisetid som denne, ikke vilde have krævet en Undtagelseslovgivning. Jeg tror ikke, den højtærede Socialminister kan fastholde begge disse Betragtninger paa een Gang.

Men Socialministeren gik videre og talte om, at samlede Planer var det naturligvis vanskeligt for en Regering, som ikke havde fast Flertal bag sig, at komme med. Hvis nu Regeringen anstrengte sig lidt... (Socialministeren [Steincke]: Vi slider vanvittigt!) ... Det har man egentlig ikke noget Indtryk af, men hvis Regeringen saa tog „et bitte Nøk“ til, om jeg saa maa sige, saa kan det være, det gaar for den højtærede Regering.

Jeg tror ikke, at den højtærede Socialminister med nogen som helst Styrke kan sige overfor en Opposition her i Tinget, der har gennemført en Arbejdsløshedslov, som er skildret af Ministeren selv, der har gennemført en social Standard, som er skildret af Ministeren selv, at den har været en Nej- Opposition, som ikke har været til at forhandle med. Vi kommer til Regeringen efter Valget den 16. November, den Regering, som sætter sig til Rette for at blive siddende et langt Stykke Tid, som skal have Ansvar for et langt Stykke Krisetid, ikke med Krav, som er urimelige, men vi siger: Maa vi ikke fra Regeringens Side faa Planer, baade paa det statsfinansielle, paa det kommunefinansielle og paa det erhvervsmæssige Omraade? Og jeg tror, det vilde være overmaade urimeligt og urigtigt af Regeringen, om den ikke søgte at gøre, hvad den kan, for at opfylde disse Ønsker fra Oppositionspartiernes Side.

Den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at Kommunernes Finanser vilde blive forbedret ved Gennemførelsen af dette Forslag, i den Forstand, at Kommunerne ellers maa anvende Penge til Fattighjælp, med Hensyn til hvilken der ikke er en saadan Refusion, medens de her faar en meget betydelig Refusion fra Staten. Men det, jeg pegede paa, var jo noget helt andet. Det var det Forhold, at naar vi skal gøre 1932's Indtægter op, naar 1932's Indtægter skal bruges som Ligningsgrundlag for Kommunerne i den kommende Tid, saa vil det vise sig, at selve det Grundlag, som vi lagde ved Skattelovene af 1903, i Virkeligheden vil bryde sammen, fordi det i Landets Kommuner for et stort Erhvervs Vedkommende vil være fuldkommen umuligt at have en positiv Indkomst at lægge Ligningen paa. Derfor siger jeg til Regeringen: Vil det ikke ogsaa være rimeligt, at man i Tide tager hele dette Spørgsmaal op til Drøftelse og Overvejelse, først indenfor Regeringen, naturligvis, derefter i Samarbejde med os andre?

Den højtærede Minister sagde i øvrigt med Hensyn til Refusionsbestemmelserne,